

наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, чи до прийняття рішення про звільнення від проведення такого огляду, -» і далі по тексту. На нашу думку, введення цієї норми суттєво покращить ситуацію на дорогах, оскільки гарантуватиме накладення на порушників ПДР більш суворих санкцій за вчинення проступків у стані сп'яніння.

Щодо визначення дефініції «публічна адміністрація» у сучасному законодавстві України

Булик І.Л., викладач кафедри загально правових ННПП НАВС, кандидат юридичних наук,

На сьогодні поняття «публічна адміністрація» досить часто зустрічається у нормативно-правових актах України та працях деяких науковців, але, на жаль, у сучасній науці не сформовано єдиного підходу щодо визначення цього поняття. Зазначена обставина актуалізує необхідність поглиблення наукових досліджень поняття публічної адміністрації, сутності цієї категорії та особливостей її виявлення у конкретних умовах сучасної України.

Дослідженням цього питання займалися такі вчені-правознавці: В. Б. Авер'янов, Т. В. Білозерська, В. І. Борденюк, Н. А. Гнидюк, І. А. Козар, І. Б. Коліушко, В. В. Малиновський, В. П. Тимошук та інші. Перелічені вчені намагалися надати своє визначення поняттю «публічна адміністрація», проаналізувати принципи її діяльності.

Термін «публічна адміністрація» уперше використано в праві Європейського Союзу. Аналіз окремих нормативно-правових актів ЄС дозволяє зробити висновок, що в європейському праві існує два визначення поняття «публічна адміністрація»: у вузькому та в широкому сенсі. У вузькому сенсі під «публічною адміністрацією» розуміються «регіональні органи, місцеві та інші органи публічної влади», «центральні уряди» та «публічна служба». Під органами публічної влади, при цьому, розуміються «інституції регіонального, місцевого або іншого характеру, інші органи, діяльність яких регулюється нормами публічного права або діями держав-членів; органи, наділені достатніми суверенними повноваженнями країни, які з формальної точки зору не є частиною адміністративного апарату держави-члена, але структура та завдання якого визначені в законі (причому ці завдання належать сфері функціонування держави)».

У широкому сенсі в європейському праві до «публічної адміністрації», окрім органів публічної влади, відносять ті органи, які не входять до неї організаційно, але виконують делеговані нею функції. Водночас, як зазначається у Резолюції щодо публічної (державної) відповідальності, під «публічною владою» (або органами публічної влади), слід розуміти будь-яку установу публічного права (у тому числі державу, регіональні та місцеві органи державної влади, незалежні публічні підприємства) та будь-яких фізичних осіб під час виконання ними повноважень офіційних органів.

У нашій державі термін «публічна адміністрація» законодавцем на сьогодні не визначено. Проте ст. 3 Кодексу адміністративного судочинства України визначає поняття «публічної служби» як діяльність на державних політичних засадах, професійну діяльність суддів, прокурорів, військову службу, альтернативну (невійськову) службу, дипломатичну службу, іншу державну службу, службу в органах влади Автономної Республіки Крим, органах місцевого самоврядування.

Поняття «публічна адміністрація» не є новиною для українського права взагалі. Воно присутнє у роботах українських адміністративістів, які працювали за межами радянської правової школи. Так, Ю. Л. Панейко в роботі «Теоретичні основи самоврядування» (1963 р.) писав, що основою адміністративного права є те, що воно регулює організацію та діяльність публічної адміністрації.

Публічна адміністрація як правова категорія має два виміри: функціональний та організаційно-структурний:

1) при функціональному підході публічна адміністрація – це діяльність відповідних структурних утворень із виконання функцій, спрямованих на реалізацію публічного інтересу. Таким інтересом в українському праві визнано інтерес соціальної спільності, який легалізовано й задоволено державою. Таким чином, наприклад, виконання публічною адміністрацією правоохоронної функції означає системну діяльність усіх структурних утворень, які мають таку функцію;

2) при організаційно-структурному підході досліджувана категорія означає сукупність органів, які утворюються для здійснення (реалізації) публічної влади. В українському праві публічною владою визнано: а) владу народу як безпосереднє народовладдя; б) державну владу (законодавчу, виконавчу, судову); в) місцеве самоврядування.

Публічну владу в Україні здійснюють такі органи:

1) Верховна Рада України (Парламент), Президент України як владний інститут, місцеві ради. Вони реалізують владу народу, що знаходить вираз у виборчих процесах;

2) усі органи й установи, що реалізують державну владу, а саме: органи виконавчої влади, суди тощо;

3) усі органи й установи, що реалізують місцеве самоврядування, у тому числі виконавчі комітети місцевих рад, громадські об'єднання, органи самоорганізації населення тощо.

Таким чином, публічна адміністрація – це система організаційно-структурних утворень, які на законних підставах набули владних повноважень для їх реалізації у публічних інтересах.

Компетенція міських рад та їх виконавчих органів, районних рад та районних державних адміністрацій у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху

Горбунова О.Ю., викладач кафедри організації охорони громадського порядку ННІПФПМГБНГ У НАВС, кандидат юридичних наук

Безпека дорожнього руху стала однією з найактуальніших соціально-економічних проблем нашого часу. Щодня на українських автошляхах